

SENIORRESAN 2019-08-14/15

Årets seniorresa var förlagd till Mjölby GK, med anor från 1983. Ägaren till gården Miskarp släppte till mark och 1986 invigdes de första nio hålen. Miskarp hette också det trevliga hotell som byggdes 1994 med både matsal och konferensutrymmen.

Som vanligt var intresset stort för arrangemanget, vilket troligen beror på alla goda erfarenheter från tidigare års resor. Redan efter ett par veckor var det fullbokat och som vanligt stod solstrålarna Anders och Lisbeth (näja – den här bilden undantagen ☺) där och tog emot anmälningar och pengar. Något kanske krånglade för just den här medlemmen.

Goda träningsmöjligheter erbjöds innan dagens tävling – en Texas-scramble – med lottade lag. Många tränade men inte dagens överlägsna segrare, som spelade på känsla och i trance.

Banan var i fantastiskt skick och framförallt de sista nio hålen var bedövande vackra.

Banan bjöd också på överraskningar, som här där Malou poserar bredvid en "stol" som huggits ur en stubbe.

Dagens tävling började kl 11. Jag, Malou, Gunilla Hansson och Bengt utgjorde ett lag och efter oss kom Rolf, Leif, Laila och Birgett. Resterande lag fick posera vid andra tillfällen.

Alla lag kämpade väl, banan gav och den tog. Vi tyckte att den tog lite väl mycket. En som dock kämpade "to the bitter end" var vårt ankare Bengt, som här markerar en lätt parputt på 18:e hålet.

Georg tog ut segern i förskott (som vanligt 😊), men hans kamrater verkade ganska nöjda ändå

En mycket intressant upptäckt gjorde undertecknad, som inväntade resterande lag vid 18:e green. Plötsligt noterade alla den ensamme fotografen som stod bakom green. Det publiktrycket och den församlade presskåren var bara "för" mycket. Inte någon boll träffade green, utom i sista bollen som bestod av Sven Hofner, Anders Alheden, Lisbeth och min Gunilla.

Jag sparade det bästa till sist. Dom överlägsna vinnarna: Maria, Christina och allas vår Kjelle. Dom radade upp birdies och par. "Doris eller spöket" som var den 4:e lagmedlemmen skötte sig också med heder.

Efter tävlingen samlades alla för att pusta ut över en öl och diskutera vilken "j -a" otur man haft eller vilken klubba som misskött sig eller vilka dåliga bollar man haft med sig.

Kvällens prisutdelning, som föregick den formidabla middagen, hölls en trappa upp i konferensutrymmet, vilket kanske inte var den bästa miljön, men jag lyckades ändå få en bild på segrarna. Vi andra hukade oss längs väggarna och längtade ner till maten. Naturligtvis fick lag 2 och 3 också sina priser.

Alla fick ju inte priser, men vinkade leende mot kameran ändå.

Nu var det dock dags för kvällens klo. Den stora emotsedda middagen för denna illustra samling av vuxna människor. En del hade fördrinkar med sig. Andra samlades utanför våra fina hotellrum och diskuterade dagen.

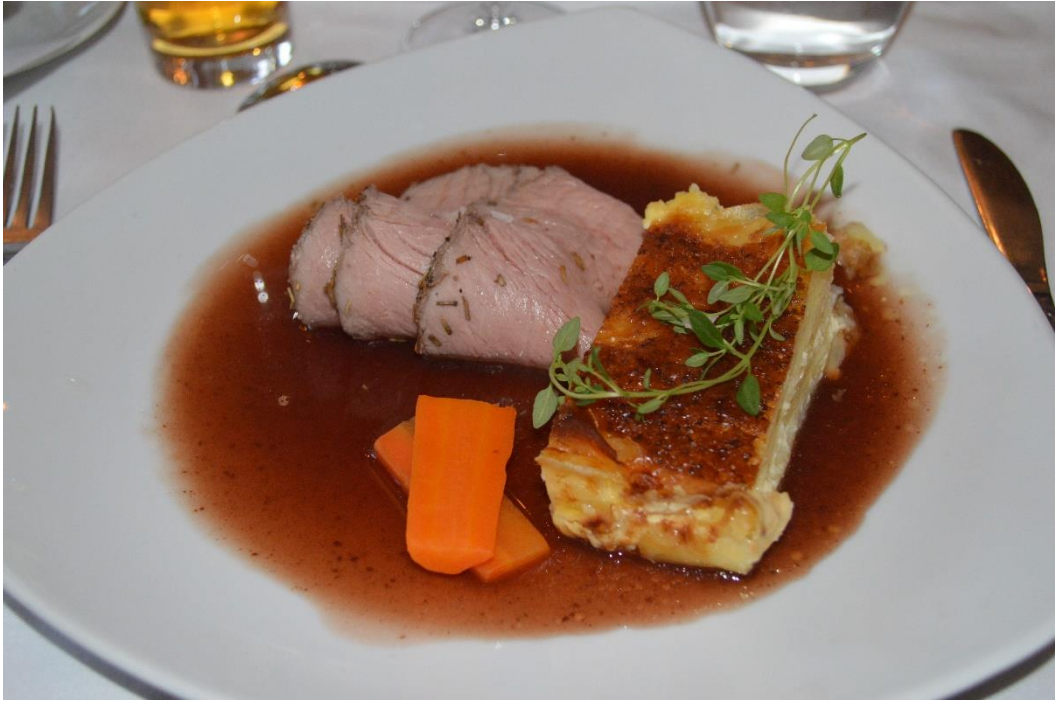

Vissa visste vilket rum dom skulle välja att sitta i. Vi andra fick dela upp oss på flera bord, men stämningen steg under kvällen. Tyvärr missade vi kanske att hylla dom som hyllas bör, nämligen hela seniorkommittén. Vi missade i alla fall inte dagens hjältar – Lisbeth och Anders.

Maten var läcker och smakade dom flesta. Det blev ingen sen afton eftersom den viktigaste tävlingen återstod, så vi avstod dansen och 24-slaget. Men mycket trevligt verkade alla ha.

Som framgår av bildernas mängd, var vi spridda över hela "placet", men kul var det.

Idag den 15:e var det allvar. Det märktes redan vid frukosten. Adrenalinnet höll på att samlas och nerverna verkade att ligga utanpå. Tonen var dämpad, koncentrationen uppenbar. Tur då att allt ändå bara är en lek, eller.....?

Eftersom det var sk. "kanonstart" var det tidig score-korts-utdelning och som vanligt tronade Anders inför förväntansfulla spelare. När man väl fått sitt kort var det dags att anträda den långa vandringen ut till "sitt" hål för dagen.

På det 11:e hålet blev det extra trångt. Vi var nämligen 2 bollar som gick ut med 10 minuters mellanrum. Det hindrade inte vissa av oss från att villigt posera inför kameran och visa att det viktigaste på golfbana ändå är att – ha roligt !

Utän att på någöt sätt förringa segrarnas prestationer vill jag avsluta mitt kåseri med att visa lite bilder från prisutdelningen. Först intog vi en stadig lunch medan Anders och Lisbeth plockade fram hela prisbordet, som minst sagt var – imponerande. Mycket skulle delas ut och alla kom inte med på bild. Närmast håll på par3-hålen fick sina priser, 2-4 bland såväl herrar som damer fick pris. 1:a-platzerna togs av kända namn. Bästa dam blev Ann-Marie Ahlzén vår evigt unga "grand old lady" och bland herrarna segrade Bo Hedman välförtjänt. Stort GRATTIS.

Efter detta vill jag bara igen tacka vår seniorkommitté och i synnerhet Lisbeth Larsered och Anders Alheden för ännu ett härligt arrangemang.

Anders Lindstedt

2019-08-20